

[Birgith Mogensen]

litiet at sælge mere eller mindre brugte våben for ca. 400.000 kr. om året.

Hvis dette forslag tages alvorligt af et folketingsflertal, så må dette flertal også forbyde isenkræmmere og andre handlende at sælge økser, brødknive m.m. Sidstnævnte våben er lige så farlige i hænderne på en person, der tilfældigvis handler i affekt, som VS skriver i forslaget bemærkninger.

CD afviser forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er udmærket, at VS er kommet med forslaget, ikke fordi det nødvendigvis skal vedtages, sådan som det er fremsat, men fordi det giver anledning til i udvalget at se på mange af de problemer, som vi har omkring våben og brug af våben og våbensalg.

Det er klart, at vi alle sammen må være interesserede i at få begrænset mængden af våben. Vi kan ikke afskaffe dem, vi kan ikke forhindre, at de er der, men jo flere der er, og jo lettere adgang der er til dem, des større risiko er der for, at der sker noget.

Derfor mener kristeligt folkeparti, det ville være vældig godt, om vi i udvalget prøvede at få stillet nogle spørgsmål og få uddybet nogle af tingene og finde ud af, hvad det egentlig er, der foregår. Det er jo ikke gjort med bare at sige, at politiet ikke må sælge. Jeg synes egentlig, man lige så godt kunne have brugt et par ord, der måske ikke er så belastede i nogle sammenhænge, nemlig »det offentlige«. Det er jo ikke, fordi politiet elsker at gå rundt og sælge våben, men det er det offentlige, altså os alle sammen, som er med til at få en indtægt her. Det gør vi jo i mangfoldige andre sammenhænge, og derfor er der grund til at se på, om der foregår ting, som vi synes ikke skulle foregå, eller om der måske er helt andre områder, der også skal inddrages her.

Vi tilsiger i hvert fald en positiv udvalgsbehandling, selv om vi ikke kan støtte forslaget, som det foreligger.

Pia Kjærsgaard (FP):

Her er et forslag, hvor fremskridtspartiet er absolut uenigt med VS. Fremskridtspartiet mener, at Danmark skal have lov til våbenproduktion, og at Danmark skal have lov til at eksportere våben, for stridende parter vil

altid få fat i de våben, de ønsker, og de socialistiske lande holder sig bestemt ikke tilbage med hensyn til våben.

Naturligvis er vi ikke glade for, at private mennesker ligger inde med våben. Derfor har vi intet imod disse frit lejede aktioner, som justitsministeren har foretaget. Men når politiet har indsamlet våben, er det ikke meningen, at disse våben skal skrottes, men at de skal videresælges, som politiet nu gør.

Derfor kan vi ikke medvirke til, at dette forslag gennemføres.

Lengser (VS):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for de indlæg, der har været. Især vil jeg gerne sige tak til SF og det radikale venstre og vel også kristeligt folkeparti, der var positive over for intentionerne i forslaget. Men først og fremmest vil jeg gerne sige tak til justitsministeren, der, som jeg opfattede det, havde meget svært ved at skjule, at han af hjertet egentlig godt forstod fornuften i dette forslag.

Ministeren sagde bl.a. for at afvise det – det skulle han jo – at der ikke er nogen tilfælde af forbrydelser, der er begået med de våben, som politiet tidligere har solgt. Det har vi også fået oplyst, men egentlig kan jeg ikke forstå, at det skulle betyde noget for justitsministerens holdning, at der endnu ikke er begået forbrydelser med våben, der er solgt af politiet. Hvis det er tilfældet, kan vi jo bare vente på, at den første forbrydelse bliver begået, og den dag, der begås et mord med et våben, som politiet har solgt, har jeg ikke svært ved at forestille mig avisoverskrifterne.

I øvrigt er der jo eksempler på våben, som er blevet beslaglagt, og som tidligere er blevet solgt af politiet. De er blevet beslaglagt, før de eventuelt er blevet brugt til forbrydelser, men de er dog blevet beslaglagt.

Jeg blev ligesom hr. Jimmy Stahr meget overrasket, da jeg første gang hørte om, at politiet sælger våben. Det vidste jeg ikke. Man kan godt anlægge en masse mere rationelle betragtninger over dette: at folk jo kan købe våben alligevel, og sådan noget; men det drejer sig om principper, det drejer sig om etik, og det drejer sig om moral, som hr. Jimmy Stahr og hr. Helge Adam Møller var inde på.